

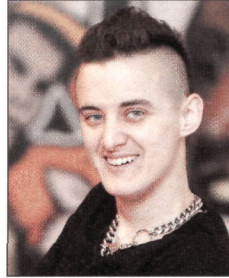
Joseba Iturriz

MEDEAK TALDEKO KIDEA

Indarkeria

Tamalez, askotan hitz egiten dugu indarkeriari buruz. Gehien harritzen nauena, gaia lantzeko era da. Gure gizartean indarkeria edonon dago. *Teleberriak* ikustea besterik ez dago hori baieztatzeko. Askotan ere, indarkeria ikuskizunen parte da, telebistan, filmetan, edo kontatzen ditugun txistetan agertzen da lasai asko. Izugarritzko garrantzia ematen diogu, eta aldi berean, arintasun osoz tratatzen dugu.

Zertara dator hausnarketa hau? Ba, egia esan, Eusko Jaurlaritzak indarkeria matxistari aurre egiteko atera berri duen lege aurreproiektuak sortu dizkit aburu hauek. Mugimendu feministarentzat oso garrantzitsua da ulertzea zeintzuk diren indarkeria matxista horren jatorriak eta helburuak. Urteak eta mendeak daramatzagu gaia jorratzen eta ikertzen. Oraindik asko daukagu ikasteko, baina, argi duguna da: indarkeria horren jatorrian matxismoa dagoela, hau da, boterea. Indarkeria horren helburua gizartea modu jakin batean mantentzea da. Gizon/emakume izate dialektikoan oinarritzen da, gizonengandik eratortzen da eta emakumea du jomuga. Norbaitek galdetu dio bere buruari, ea zenbat emakume bortxatzaile dauden? Edo zenbat emakumek erahil dituzten senarrak? Horrek ez du esan nahi emakumezkoek esentzialki hobeto direnik. Esan nahi duen gauza

DANI BLANCO

bakarra zera da: gizonetzkoak indarkeria tresna bezala erabiltzeko heziak daude eta emakumezkoak indarkeria horren objektua izateko prestatu gaituzte. Segur aski, norbaiti esaten ari naizen hau guztia astakeria hutsa iruditzen zaiola. Horrela pentsatzen duenak, mesedez, bi minutu hartu eta pentsatu dezala. Ekarri burura Eguberritan umei zuzentzen zaizkien iragarkiak, gogoratu jostailuen katalogoak, oraindik urdina eta arrosa erabiltzen dituzte neska eta mutilen jostailuak banatzeko eta klasifikatzeko. Zenbat pistola, kamioi, tanke eta panpin gerlariak erosten dizkiegu oraindik umeak diren gizonetzkoek. Neskekin guztiz kontrakoa gertatzen da. Indarkeria kudeatzen ez jakiteko heziak gaude. Filmek oso ondo erakusten digute emakumezkoen makina bat alditan estropezu egiten dugula, atzetik maniako batek jarraitzen digunean.

Gure gobernuak eta bere lege aurreproiektuak lotura hauek ukatzen ditu, berdintasun politikak baztertzen ditu eta gizartearen egoera desorekatua zalantzan jartzen ez dituzten biktimak bakarrik ikusarazten ditu. Agerraldietan indarkeria gaitzetsiko dute, bitartean hipokresia osoz, gizartea kudeatzeko eta antolatzeko indarkeria erabiliko dute. Benetan, indarkeria modu guztiekin bukatu nahi dute? ■

Oraindik asko daukagu ikasteko, baina argi duguna da: indarkeria horren jatorrian matxismoa dagoela, hau da, boterea

TXANDAN

Amatiño

Ezker Abertzaleak Txillardegik omendu du. Ondo dago gero Txillardegiren euskararen aldeko adorea eta maisutza omentzea. Gainerakoak ez

zaizkit, ordea, horren ulergarri iruditzen.

Txillardegik 1967an utzi zuen ETA, Franco hil baino zortzi urte lehenago eta ETAk armak uztea erabaki baino 44 urte lehenago. Txillardegik ESB (Euskal Sozialisten Biltzarrea) sortu zuen 1976an, politika egiteko eta Euskadi erakundetzeko. Erregimen zaharrak indarrean zirauela gainera, erreforma politikoa erreferendumez onartu aurretik.

Txillardegiren omenez

Ondo dago Txillardegik omentzea. Baina ETAk ez al du aitortu behar 44 urte kostatu zaiola Txillardegiren erabaki berbera hartzea? Batasunaren oinordekoek ez al dute onartuko 30 urte baino gehiago behar izan dutela ESB birsortzen amaitzeko?

Omenaldi loretsu gutxiago eta zor-aitorpen gehiago. ETAk zein omenaldigileek Txillardegiri –eta, bide batez, Euskal Herriari– zor dioten aitortza: “Barkatu, Jose Luis, hik asmatu huen eta ez ginuan konturatu. Aitzindari hintzen eta belaunaldi bi kostatu zaizkiguk hartaz jabetzea”. ■

